

Χορεύουν οι ελέφαντες

Το πιο κάτω απόσπασμα προέρχεται από το βιβλίο της Σοφίας Νικολαΐδου, *Χορεύουν οι ελέφαντες*, εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα, 2012, σ.132-134.

Μπορείτε να το μοιράσετε στους μαθητές και να τους ζητήσετε να απαντήσουν στα ερωτήματα που το συνοδεύουν.

Συζητήστε μαζί τους στην τάξη με βάση τις απαντήσεις που έδωσαν.

...Το προαύλιο έβραζε. Ο Σπύρος έτρεχε παντού, να τον βλέπουν όλοι. Έψαξε τον Μηνά. Τον βρήκε ξαπλωμένο στο πεζούλι μόνο του. Φορούσε ακουστικά, κουνούσε το κεφάλι στον ρυθμό, έδειχνε ασορτί με τον εαυτό του. Ζήλεψε την επιδεικτική αμεριμνησία του. Δεν έδειχνε να νοιάζεται για τη γνώμη των άλλων, δεν προσπαθούσε να γίνει αρεστός.

Σοβαρό κουσούρι αυτό, τουλάχιστον έτσι πίστευε η μικρή, που ήθελε να την αγαπούν όλοι. Έχανε τα νερά της κάθε φορά που οσμιζόταν αντιπάθεια. Μπορεί να έδειχνε δυνατή, μα αυτό ήταν ένα τσόφλι προστασίας. Εύκολα έσπαγε. Έτσι τουλάχιστον νόμιζε η κυρία Ντινοπούλου, που ανησυχούσε για τη θυγατέρα της. Πάντως ο Μηνάς είχε διαφορετική γνώμη. Πίστευε πως η Εβελίνα ήταν σιδερόφρακτη, δεν άφηνε να εισχωρήσει όποιος κι όποιος στον ζωτικό της χώρο. Οι γύρω της μιλούσαν για αιώνιες φίλες, επικαλούνταν μαθητικές ανταρσίες, τρέλλες κι εκδρομές. Εκείνη συμμετείχε σε όλα αυτά, όμως παρέμενε έγκλειστη στη σιδερένια αρματωσιά της. Έδειχνε προσηνής, μα ήταν φτιαγμένη από ασάλι.

Πρόεδρος της τάξης της για τέσσερα συνεχόμενα χρόνια. Καμάρωνε ο μπαμπάς, η κόρη του είχε πυγμή και παρουσία. Ήταν η άριστη μαθήτριά που κατάφερε να γίνει συμπαθητική. Πρόσφερε τις εργασίες της στους αμελείς μαθητές, κάλυπτε απουσίες, διεκδικούσε δικαιώματα. Μα ο Μηνάς δεν σταματούσε να την ειρωνεύεται. Αυτό τις πιο πολλές φορές την εξόργιζε, ιδίως όταν καταλάβαινε ότι η σάτιρά του έβρισκε στόχο και ακροατήριο. Το χιούμορ της εξαντλούνταν στους άλλους, όπως διαπίστωσε κατ' επανάληψη ο Μηνάς.

Η Εβελίνα θαύμαζε το μυαλό του. Δεν θα το παραδεχόταν δημοσίως, ακόμα κι αν υφίστατο βασανιστήρια. Ο Μηνάς ήταν τσαπατσούλης. Χαστικός. Όμως γνώριζε πράγματα που οι άλλοι αγνοούσαν. Έπαιρνε ανάποδες στροφές, ποτέ δεν έδινε αναμενόμενη απάντηση. Του άρεσε να βασανίζει το μυαλό του, να λύνει γρίφους, να θέτει ερωτήματα. Ήταν καλός σε όλα όσα δοκίμαζε. Έφτανε ως τη μέση και τα παρατούσε. Η λέξη που επαναλάμβανε συχνά ήταν ανία. Δεκαεπτά χρονών και μίλαγε σαν αποστρατευμένος βετεράνος. Παρατηρούσε τα πάντα. Σπανίως έπραττε.

Στάθηκε από πάνω του, τράβηξε τα ακουστικά.

- Όλα καλά, ρε βλαμμένο;

Κάθισε δίπλα του. Τα μαλλιά της γαργαλούσαν τον ώμο του. Από μακριά έδειχναν σαν ζευγάρι. Οι φίλες της κουτσομπόλεψαν πως η Εβελίνα που ήξεραν ποτέ δεν θα ξέπεφτε με τον Μηνά.

Η ιστορία εκτυλίσσεται σε ένα λύκειο της Θεσσαλονίκης τη χρονιά 2010-11. Δύο μαθητές της Γ' λυκείου, ο Μηνάς και η Εβελίνα, ετοιμάζονται να δώσουν Πανελλήνιες, έρχονται αντιμέτωποι με τις αντιφάσεις των μεγάλων, προβληματίζονται και ερωτεύονται.

Παρακολουθήστε στο απόσπασμα πώς παρουσιάζεται ο χαρακτήρας των δύο ηρώων.

- Ποιον από τους δύο ήρωες του μυθιστορήματος θα επιλέγατε για πρόεδρο του 15μελούς του σχολείου σας; Γιατί;
- Με ποια κριτήρια επιλέγετε τους αντιπροσώπους σας στο 5μελές του τμήματός σας και στο 15μελές του σχολείου;
- Με ποια κριτήρια επιλέγουν τους αντιπροσώπους τους οι συμμαθητές σας;
- Δείτε επίσης και χρησιμοποιήστε: [Ερωτηματολόγιο για τις μαθητικές κοινότητες](#) (Ερώτηση 12).
- Συζητήστε στην τάξη:

Με ποια κριτήρια επιλέγουμε τους αντιπροσώπους στις εκλογές (βουλευτικές, αυτοδιοικητικές);

Είναι αυτά που θα έπρεπε;

Ποια είναι η σχέση των κριτηρίων επιλογής αντιπροσώπων με την ποιότητα της δημοκρατίας;

